

Godzina święta

WE WSPÓLNOCIE ŚWIĘTYCH

Śpiew: *Ogrodzie oliwny widok w tobie dziwny!*

PROWADZĄCY: Przychodzimy do Ciebie, Panie, w ten niezwykle wieczór, by przeżywać wielkie i przedziwne tajemnice, jakie dokonały się w Ogrodzie Oliwnym.

Jesteśmy tu wraz z Twymi uczniami, którym trudno było czuwać w ten wieczór, ale później, po przeżyciu wydarzeń paschalnych i przyjęciu Ducha Świętego, stali się ludźmi modlitwy i czuwania. Jesteśmy w duchowej jedności z wszystkimi świętymi, żyjącymi w różnych epokach historii, którzy ze szczególną miłością i wrażliwością serca klękali w miejscach, które przypominały Ogrójec i trwali przy Tobie na modlitwie. Był wśród nich także Jan Paweł II. Rozpoczynając to czuwanie pragniemy wzywać ich wstawiennictwa. Prosimy, aby byli z nami i wspierali nasze słabe siły. Prosimy, aby orędowali za nami i całym Kościołem pielgrzymującym, który w ten wieczór, w różnych kościołach świata, trwa na modlitwie.

KOMENTATOR: Modlitwę do Świętych i Błogosławionych będziemy przeżywać w następujący sposób. Najpierw będzie krótki komentarz wprowadzający, następnie chwila ciszy na indywidualną modlitwę, a potem wezwania do świętych. Będziemy wzywać wstawiennictwa Apostołów, Męczenników, Pasterzy i naszych Patronów.

Módlmy się do Apostołów i uczniów Pańskich. Oni jako pierwsi przeżywali tajemnicę Ogrójca i Męki Pana. Dziś są dziś naszymi orędownikami.

Chwila ciszy.

Śpiew (*na melodię litanii do Wszystkich Świętych*):

Święci Piotrze i Pawle,

Święty Andrzeju,

Święci Janie i Jakubie,

Święty Tomaszu,

Święty Mateuszu,

Wszyscy święci Apostołowie,

Święty Łukaszu,
Święty Marku,
Święty Barnabo,
Święta Mario Magdaleno,
Wszyscy święci Uczniowie Pańscy,

KOMENTATOR: Wzywajmy wstawiennictwa Świętych Męczenników. Oni dali szczególne świadectwo wierności Bogu aż do oddanie życia. Niech ich przykład umocni dzisiejszych uczniów Pana, a ich modlitwa wyprosi łaskę wierności Bogu aż po krzyż pasterzom Kościoła i wiernym świeckim.

Chwila ciszy.

Śpiew:

Święty Szczepanie,
Święty Ignacy Antiocheński,
Święty Polikarpie,
Święty Justynie,
Święty Wawrzyńcze,
Święty Cyprianie,
Święty Bonifacy,
Święty Wojciechu,
Święty Stanisławie,
Święty Tomasz Becket,
Święci Janie i Tomasz z Anglii,
Święty Pawle z Japonii,
Święty Izaaku i Janie z Ameryki,
Święty Piotr z Polinezji,
Święty Karolu z Ugandy,
Święte Perpetuo i Felicyto,
Święta Agnieszko,
Święta Mario Goretti,
Wszyscy święci Męczennicy,

KOMENTATOR: Wzywajmy wstawiennictwa Świętych Pasterzy Kościoła. Im Bóg zlecił misję głoszenia orędzia o miłości Boga, o odkupieńczej ofierze Chrystusa, o prowadzeniu nas przez Ducha Świętego. Oni są nauczycielami modlitwy i życia chrześcijańskiego.

Niech Święci Pasterze wyproszą powołanym do kapłaństwa łaskę sakramentu święceń, a wyświęconym szafarzom sakramentów, dar wiernego spełniania powierzonej im misji.

Chwila ciszy.

Śpiew:

Święci Leonie i Grzegorzu,
Święty Ambroży,
Święty Hieronimie,
Święty Augustynie,
Święty Atanazy,
Święci Bazyli i Grzegorzu z Nazjanu,
Święty Janie Chryzostomie,
Święty Marcinie,
Święty Patryku,
Święci Cyrylu i Metody,
Święty Karolu Boromeuszu,
Święty Franciszku Salezy,
Święty Piusie Dziesiąty,

KOMENTATOR: Wzywajmy wstawiennictwa Świętych i Błogosławionych, którzy żyli na polskiej ziemi. Swoim życiem i swoją posługą przyczynili się do przekazania nam wiary. Dali dobre świadectwo czuwania na modlitwie i służenia braciom. Dziś, w ten szczególnie wieczór, gromadząc się przy Jezusie w Ogrójcu, doświadczamy ich obecności i duchowego wsparcia. Każdy z nich, swoją osobą, przypomina jakiś region naszego kraju, część naszej historii, a przede wszystkim mówi o Chrystusie, o Jego męce i zmartwychwstaniu.

Chwila ciszy.

Święty Stanisławie,
Święty Wojciechu,
Święty Kazimierzu ,
Święty Jozafacie,
Święta Jadwigo,
Święty Janie z Kęt,
Święty Stanisławie Kostko,
Święty Jacku Odrowążu,

Święci: Andrzeju Świerardzie i Benedykcie,
Święci: Benedykcie, Janie, Mateuszu, Izaaku i Krystynie,
Święty Brunonie z Kwerfurtu,
Święty Janie z Dukli,
Święta Kingo,
Święty Janie Sarkandrze,
Święta Jadwigo, królowo
Święty Andrzeju Bobolo,
Święty Maksymilianie Kolbe,
Święty Bracie Albercie,
Święty Rafale Kalinowski,
Święty Faustyno Kowalska,
Święta Tereso Benedykto od Krzyża,
Święty Józefie Sebastianie Pelczarze,
Święta Urszulo Ledóchowska,
Święty Szymonie z Lipnicy,
Błogosławiony Józefie Bilczewski, arcybiskupie Lwowa,
Święty Zygmuncie Gorazdowski,
Święty Zygmuncie Szczęsny Feliński,
Święty Stanisławie Kazimierczyku,

Błogosławiony Władysławie z Gielniowa,
Błogosławiony Czesławie,
Błogosławiona Bronisławo,
Błogosławiony Jakubie Strzemię,
Błogosławiona Salomeo,
Błogosławiony Wincenty Kadłubku,
Błogosławiony Bogumile,
Błogosławiona Jolanto,
Błogosławiony Sadoku wraz z czterdziestoma ośmioma towarzyszami,
Błogosławiona Doroto z Mątówów,
Błogosławiona Mario Tereso Ledóchowska,
Błogosławiona Karolino Kózkówna,
Błogosławiona Bolesławo Lament,
Błogosławiona Anielo Salawo,
Błogosławiona Franciszko Siedliska,

Błogosławiona Mario Angelo Truszkowska, ,
Błogosławiony Rafale Chyliński,
Błogosławiony Michale Kozalu, męczenniku z Dachau,
Błogosławiony Honoracie Koźmiński,
Błogosławiony Jerzy Matulewiczu,
Błogosławiona Marcelino Darowska, współzałożycielko
Błogosławiony Wincenty Lewoniuku z dwunastoma towarzyszami,
Błogosławiona Bernardyno Jabłońska,
Błogosławiona Mario Karłowska,
Błogosławiony Stefanie Wincenty Frelichowski, ,
Błogosławiona Regino Protmann,
Błogosławiony Edmundzie Bojanowski,
Błogosławiony Antoni Julianie Nowowiejski z towarzyszami, męczennicy z okresu II wojny światowej,
Błogosławiony Piotrze Dańkowski,
Błogosławiona Stello wraz z jedenastoma towarzyszami
Błogosławiony Janie Balicki,
Błogosławiony Janie Beyzymie,
Błogosławiona Sancjo Szymkowiak,

ZE ŚWIĘTYMI W OGRÓJCU

KOMENTATOR: Mając wokół siebie takie mnóstwo świadków, wiernych uczniów Pana, wpatrując się w ich przykład i doświadczając ich wstawiennictwa, wsłuchajmy się w ewangeliczny opis wydarzeń, jakie dokonały się w Ogrójcu.

LEKTOR: „Kiedy przyszli do ogrodu zwanego Getsemani, rzekł Jezus do swoich uczniów: «Usiądźcie tutaj, Ja tymczasem będę się modlił». Wziął ze sobą Piotra, Jakuba i Jana i począł drzeć, i odczuwać trwożę. I rzekł do nich: «Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie!» I odszedłszy nieco dalej, upadł na ziemię i modlił się, żeby - jeśli to możliwe - ominęła Go ta godzina. I mówił: «Abba, Ojcze, dla Ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ten kielich ode Mnie! Lecz nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty niech się stanie!» Potem wrócił i zastał ich śpiących. Rzekł do Piotra: «Szymonie,

śpisz? Jednej godziny nie mogłeś czuwać? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe». Odszedł znowu i modlił się, powtarzając te same słowa. Gdy wrócił, zastał ich śpiących, gdyż oczy ich były snem zmorzone, i nie wiedzieli, co Mu odpowiedzieć. Gdy przyszedł po raz trzeci, rzekł do nich: «Śpicie dalej i odpoczywacie? Dosyć! Przyszła godzina, oto Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, chodźmy, oto zbliża się mój zdrajca»” (Mk 14, 32-42).

Chwila ciszy.

PROWADZĄCY: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za naszych niebieskich orędowników. W czasie ich ziemskiego pielgrzymowania dałeś im poznać swoją tajemnicę. Gdy trwali, niekiedy całymi godzinami, na modlitwie przed Tobą, gdy szli do świata, by nieść mu Ewangelię, gotowi na cierpienie i oddanie życia, otrzymali szczególne światło zrozumienia Twojej męki i szczególny dar uczestnictwa w dokonanym przez Ciebie dziele odkupienia.

Ich rozmodlenie przyczyniło się do tego, że obecna godzina, godzina modlitwy w Ogrójcu w wielkoczwartkowy wieczór, została nazwana „godziną świętą”. Choć każda chwila Twojego życia, o Panie, mogła być tak określona, choć szczególnym znamieniem świętości naznaczone są godziny Twojej męki i zmartwychwstania, to jednak nasi przodkowie, a przede wszystkim święci, odnajdywali w tej godzinie wielkoczwartkowej coś wyjątkowego, odmiennego od wszystkich innych wydarzeń, przenikniętego niezwykle głęboką wchodzenia Boga w ludzki świat lęku, niesprawiedliwości, cierpienia i śmierci.

To godzina modlitwy jest tak nazwana, gdyż rozpoczyna ciąg wydarzeń, w których dokonało się zbawienie świata. Powiedziałaś nam, Panie, że przyszedłeś na świat dla tych wydarzeń i nazwałaś ten czas „swoją godziną”. Wielkoczwartkowa modlitwa w Ogrójcu jest bramą do tego misterium. Jest nazwana świętą godziną, gdyż otwiera przed nami świętość wszystkich chwil, które składają się na Triduum Paschalne.

Bł. Jan Paweł II dał nam przedziwny wzór przeżywania tej świętej godziny. Dla niego była ona „święta” również w tym znaczeniu, że nic nie mogło jej naruszyć, ani zmęczenie, ani brak czasu, ani niezro-

zumienie, ani jakiegokolwiek inne przeszkody, nie mogły sprawić, żeby tej godziny modlitwy nie było. Twoje słowa, Panie Jezu, wypowiedziane do Apostołów: „Jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną”, wycisnęły tak mocne piętno w duszy Jana Pawła II, że czuwał zawsze, w każdy czwartek, czuwał z potrzeby serca, ogarniając swoją modlitwą także tych, którzy nie czuwają.

Prosimy Cię, nasz Panie i Mistrzu, o łaskę czuwania na modlitwie, o wierność godzinie świętej, która wprowadza nas w ciąg świętych wydarzeń, w Twoją Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie.

Śpiew: *Ach, mój Jezu.*

KOMENTATOR: W dalszej części czuwania modlitewnego rozważymy teksty Jana Pawła II, przypominające o znaczeniu trwania na modlitwie i adoracji. Po każdym odczytanym fragmencie będzie chwila ciszy, a następnie śpiew pieśni.

LEKTOR: Z przemówienia Jana Pawła II wygłoszonego w Częstochowie, 18 czerwca 1983 roku: „Miłować - to znaczy: być przy Osobie, którą się miłuje (jestem przy Tobie), to znaczy zarazem: być przy Miłości, jaką jestem miłowany. Miłować - to znaczy dalej: pamiętać. Chodzić niejako z obrazem Umiłowanej Osoby w oczach i w sercu. To znaczy zarazem: rozważać tę Miłość, jaką jestem miłowany i coraz bardziej zgłębiać jej Boską i Ludzką wielkość. Miłować - to wreszcie znaczy: czuwać”.

Chwila ciszy.

Śpiew: *Bóg jest Miłością, miejcie odwagę żyć dla Miłości (3x).*

LEKTOR: Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w czasie Mszy św. Wieczery Pańskiej w Wielki Czwartek, 12 kwietnia 2001 roku: „Umysł czuje się bezradny w obliczu tak wzniosłej tajemnicy. Wiele pytań pojawia się w sercu wierzącego, które znajduje wszakże ukojenie w słowie Chrystusa. «Et si sensus deficit / ad firmandum cor sincerum sola fides sufficit — Tylko wiara Bożą mową pewność o tym w serca śle». Umocnieni tą wiarą, tym światłem, które rozjaśnia naszą drogę nawet pośród mroków zwątpienia i utrapień, możemy głosić:

«Tantum ergo Sacramentum / veneremur cernui — Przed tak wielkim Sakramentem upadajmy wszyscy wraz». [...]

«Do końca ich umiłował» (J 13, 1). Eucharystia jest trwałym znakiem miłości Boga, wspomagającej nas w drodze do pełnej jedności z Ojcem, przez Syna w Duchu. Ta miłość przerasta serce człowieka. Gdy dzisiejszego wieczoru adorujemy Najświętszy Sakrament i rozważamy tajemnicę Ostatniej Wieczerzy, czujemy się zanurzeni w oceanie miłości, która wypływa z Serca Bożego. Z wdzięcznym sercem wzniesmy zatem hymn dziękczynny ludu odkupionych:

«Genitori Genitoque / laus et iubilatio... — Bogu Ojcu i Synowi / hołd po wszystkie nieśmy dni. / Niech podaje wiek wiekowi / hymn triumfu, dzięki, czci. / A równemu Im Duchowi / niechaj wieczna chwała brzmi!»”

Chwila ciszy.

Śpiew: *Adoremus Te, Christe, et benedicimus Tibi, quia per Crucem Tuam, redemisti mundum* (3x)

LEKTOR: Z listu apostołskiego *Novo millennio ineunte*: „Żyjemy w epoce nieustannej aktywności, która często staje się gorączkowa i łatwo może się przerodzić w «działanie dla działania». Musimy opierać się tej pokusie i starać się najpierw «być», zanim zaczniemy «działać». Przypomnijmy tu słowa, jakimi Jezus napomniął Martę: «Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba [mało albo] tylko jednego» (Łk 10, 41-42).

«Chcemy ujrzeć Jezusa» (J 12, 21). [...] Podobnie jak tamci pielgrzymi sprzed dwóch tysięcy lat, także ludzie naszych czasów, choć może nie zawsze świadomie, proszą dzisiejszych chrześcijan, aby nie tylko «mówili» o Chrystusie, ale w pewnym sensie pozwolili im Go «zobaczyć». [...] Nasze świadectwo byłoby jednak niedopuszczalnie ubogie, gdybyśmy my sami jako pierwsi nie byli tymi, którzy kontemplują oblicze Chrystusa [...].

Kontemplacja oblicza Jezusa pozwala nam zbliżyć się do *najbardziej paradoksalnego aspektu Jego tajemnicy*, który ujawnia się w ostatniej godzinie, w godzinie Krzyża. Jest to tajemnica w tajemnicy, którą człowiek może jedynie adorować na kolanach.

Stoi nam przed oczyma przejmująca scena konania w Ogrójcu. Jezus, przygnębiony wizją oczekującej Go próby, stojąc samotnie przed obliczem Boga przyzywa Go jak zawsze imieniem wyrażającym czułość i poufałość: «Abba, Ojcze». Prosi Go, aby oddalił od Niego -- jeśli to możliwe -- kielich cierpienia (por. *Mk* 14, 36). Jak się jednak wydaje, Ojciec nie chce wysłuchać prośby Syna. Aby na nowo ukazać człowiekowi oblicze Ojca, Jezus musiał nie tylko przyjąć ludzkie oblicze, ale obarczyć się nawet «obliczem» grzechu. « On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą» (2 *Kor* 5, 21).

Chwila ciszy.

Śpiew: *Otwórz me oczy, chcę widzieć Jezusa, i być bliżej Niego i kochać goręcej. Otwórz me uszy i naucz mnie słuchać. Otwórz me oczy, chcę widzieć Jezusa* (3x)

LEKTOR: Z listu *Dominicae Cenaе*, o Tajemnicy i kulcie Eucharystii: „Adoracja posiada jeszcze szczególną właściwość. Jest równocześnie przejęta wielkością tej ludzkiej śmierci, w której świat - to znaczy każdy z nas - został „umiłowany” aż do końca (por. *J* 13, 1). I równocześnie zawiera się w niej jakaś nasza „odpłata”, jakieś wynagrodzenie za tę Miłość ukrzyżowaną na śmierć: jest naszą „Eucharystią”, czyli naszym dziękczynieniem, uwielbieniem za to, że nas odkupił swoją śmiercią i przez swoje zmartwychwstanie dał nam uczestnictwo w życiu nieśmiertelnym. Kult ten, obejmujący Przenajświętszą Trójkę: Ojca, Syna i Ducha Świętego, towarzyszy i przenika przede wszystkim sprawowanie liturgii eucharystycznej.

Winien on jednak wypełniać wnętrza świątyni również poza godzinami Mszy świętych. Zaiste, skoro tajemnica eucharystyczna została ustanowiona z miłości i uobecnia nam sakramentalnie Chrystusa, zasługuje zatem na nasze dziękczynienie i naszą cześć. Cześć ta winna się zaznaczać w każdym spotkaniu z Najświętszym Sakramentem, czy to wówczas, gdy nawiedzamy kościoły, czy też gdy Najświętsze Postacie zanoszą się i udziela chorym. [...]

Ożywienie i pogłębienie kultu eucharystycznego jest sprawdzianem prawdziwej odnowy - tej, którą sobór postawił sobie za cel. Jest tej odnowy punktem poniekąd kulminacyjnym. I to zasługuje, czci-

godni i drodzy bracia, na osobne rozważenie. Kościół i świat odczuwają wielką potrzebę kultu eucharystycznego. Jezus oczekuje nas w tym sakramencie miłości. Nie żałujmy naszego czasu na spotkanie z Nim w adoracji, na kontemplację pełną wiary i gotowości wynagrodzenia wielkich win i występków świata”.

Chwila ciszy.

Śpiew: *Witam Cię, witam.*

PROWADZĄCY: Wejrzyj, miłosierny Jezu, na naszą modlitwę. Trwamy przy Tobie, posłuszni Twojemu wezwaniu, umocnieni świadectwem naszych Świętych. Udziel nam wszystkim łaski trwania na adoracji przed Tobą, w czasie „świętej godziny”, w czwartkowe wieczory, w każdym dniu, na chwili adoracji. Udziel, o Panie, tej łaski naszym braciom i siostram, żyjącym w rodzinach, zanurzonych w problemach tego świata. Wzbudź w ich sercach pragnienie bycia z Tobą na modlitwie, by mogli Cię lepiej poznać i bardziej pokochać, by otrzymali od Ciebie światło i siłę na trudy codziennego życia, by zjednoczenie z Tobą pomogło im przezwyciężyć pokusy do złego. Niech duch modlitwy, który prowadził Jana Pawła II i wszystkich Twoich świętych, napełni Twoich uczniów, aby chrześcijaństwo naszych czasów „wyróżniało się przede wszystkim «sztuką modlitwy»”.

Spraw, o Panie, aby pełna wiary modlitwa, była dla nas pierwszym z apostoelskich czynów, przez który wypraszamy dla świata Twoje miłosierdzie. Niech za tym czynem pójdą następne, nasza codzienna służba braciom w solidnym wypełnianiu naszych obowiązków i cierpliwe niesienie swego krzyża aż na szczyt Golgoty.

Rozpoczęliśmy Święte Triduum Paschalne udziałem w Eucharystii. Zgromadziliśmy się przy stole słowa i chleba w tym dniu, który szczególnie przypomina Wieczernik i wszystkie wydarzenia, jakie się w nim dokonały w Wielki Czwartek wieczorem. Teraz trwamy przy Tobie, o Jezu, w świętej godzinie Ogrójca, gdzie rozpoczęła się Twa Męka. Prowadź nas, mocą swego Ducha, we wspólnocie Świętych, abyśmy każdą chwilę tego świętego czasu przeżyli w zjednoczeniu z Tobą, w kontemplacji Twego Oblicza, w naśladowaniu Ciebie.

Kończąc nasze czuwanie wzywamy wstawiennictwa Tej, której Jan Paweł II powtarzał słowa: „jestem cały Twój”. Z Nią przeżyła

czas modlitwy i pracy, dni cierpienia i radości. Z Nią trwał przy Tobie, Jezus, i Ona w chwili śmierci była przy Nim.

Dziesiątek różańca, tajemnica Modlitwy w Ogrójcu.

Śpiew: *Mój Mistrzu, przede mną droga, którą przebyć muszę tak, jak Ty.*